Powiat Buski

Ośrodek Interwencji Kryzysowej

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Busku - Zdroju

PROGRAM DZIAŁAŃ PROFILAKTYCZNO-EDUKACYJNYCH W ZAKRESIE PROMOWANIA I WDROŻENIA PRAWIDŁOWYCH METOD WYCHOWAWCZYCH W ŚRODOWISKACH ZAGROŻONYCH PRZEMOCĄ W RODZINIE NA LATA 2021-2025

Opracowanie:
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Busku-Zdroju
Ośrodek Interwencji Kryzysowej

Busko-Zdrój, 2021

Spis treści

I. WPROWADZENIE 3
II. CELE PROGRAMU 7
III. PODEJMOWANE DZIAŁANIA 11
IV. SPOSÓB REALIZACJI 14
V. UZASADNIENIE POTRZEBY REALIZACJI PROGRAMU 15

I. WPROWADZENIE

Dzieciństwo i rodzina odgrywają w życiu każdego człowieka ogromną rolę. Do prawidłowego rozwoju każdego dziecka niezbędna jest atmosfera akceptacji i miłości oraz ochrona i opieka, które zapewniają dzieciom poczucie bezpieczeństwa. To w jaki sposób wychowane są dzieci warunkuje ich postawy społeczne, moralne, a także określa cały system ich wartości. Prawidłowy rozwój dziecka zależy od umiejętności wychowawczych rodziców, ponieważ to właśnie oni są pierwszymi modelami zachowań swoich dzieci. Narastające napięcie i frustracja rodziców przyczynia się do przyjmowania przez nich nieprawidłowych postaw i metod wychowawczych, często opartych na przemocy, więc im lepsze jest przygotowanie w niesieniu poprawnych wzorców rodzicielskich, tym więcej konstruktywnych zachowań mogą czerpać dzieci.

Przemoc to zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody. O przemocy zatem mówimy wówczas, gdy wystąpią 4 przesłanki:

1. Intencjonalność działania – przemoc jest zamierzonym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary, bez względu na jej potrzeby.

2. Nierównomierne siły – w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Ofiara jest słabsza a sprawca silniejszy. Jest to klucz w definicji przemocy, odróżniający agresję od przemocy. Przewaga sił może występować na różnych poziomach: fizycznym, psychicznym, ekonomicznym, społecznym, prawnym oraz seksualnym. Dziecko jest zazwyczaj osobą w stosunku do której występuje przewaga sił w każdej z wyżej wymienionych kategorii.

3. Naruszane są prawa i dobra osobiste – sprawca wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa ofiary (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itd.).

4. Powoduje cierpienie i ból – sprawca naraża zdrowie i życie ofiary na poważne szkody. Mogą być one wymierne, bądź nie, natychmiastowe, bądź odroczone w czasie. Doświadczanie bólu i cierpienia sprawia, że ofiara ma mniejszą zdolność do samoobrony.

W rodzinach dotkniętych przemocą znajdują się dzieci najbardziej zagrożone otrzymaniem negatywnych wzorców społecznych. Obserwowanie przemocy wśród rodziców powoduje kształtowanie w dzieciach postawy agresywnej, a nawet przemocowej. Dzieci będące świadkami przemocy domowej, doświadczają takich samych skutków, jak bezpośrednie ofiary tej przemocy. Długotrwałe następstwo doświadczanej przemocy owocuje utratą poczucia bezpieczeństwa, które jest niezbędne do prawidłowego rozwoju dziecka, a później osoby dorosłej. Jest ono bazą dla formowania się poczucia własnej wartości oraz umiejętności nawiązywania i utrzymywania prawidłowych relacji z innymi ludźmi. Odbiera się im przez to prawo do przeżywania dzieciństwa, posiadania własnego zdania i wyrażania emocji. Niezwykle ważne jest więc zapewnienie profesjonalnej pomocy specjalistów zarówno osobom doświadczającym przemocy, jak również tym, którzy stosują przemoc, ze szczególnym uwzględnieniem krzywdzonych dzieci. Należy pamiętać o tym, że dzieci będące tylko świadkami przemocy także potrzebują pomocy.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r. oraz Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na rok 2021 nakłada na powiaty następujące zadania:

1: Podejmowanie skuteczniejszych działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

2: Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób dotkniętych przemocą w rodzinie.

3: Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.

4: Zwiększenie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.

Rodzina stanowi dla dziecka najlepsze naturalne środowisko, w którym otoczone opieką ma możliwość zaspakajania swoich podstawowych potrzeb, dzięki czemu może się prawidłowo rozwijać. W prawidłowo funkcjonującej rodzinie dziecko czuje się dobrze, bezpiecznie, jest pewne siebie, ufne wobec rodziców, a także otwarte i ufne wobec innych ludzi, zachowuje się przy tym swobodnie i jest aktywne. Atmosfera, w jakiej toczy się

wychowanie oraz ogół środków wychowawczych, a także sposób odnoszenia się do dziecka składają się na określony styl wychowania. Najczęściej wyróżniane style wychowania to:

- styl demokratyczny, którego główną zasadą jest wzajemne poszanowanie praw wszystkich członków rodziny,
- styl autokratyczny, który ma charakter konserwatywny i jest oparty na autorytecie przemocy,
- styl liberalny, w którym rodzice pozwalają dziecku na nadmierną swobodę.

Ze stylami wychowania łączą się postawy rodzicielskie, które coraz częściej sprowadza się do sześciu wymiarów: akceptacja, odrzucenie, autonomia, nadmierne ochranianie, nadmierne wymagania, niekonsekwencja. Dobry rodzic jest opiekuńczy, troskliwy, wrażliwy na potrzeby i możliwości dziecka, wspiera jego rozwój, jest konsekwentny, wyznacza dziecku granice, nie stosuje wzmocnień negatywnych. Nieprawidłowa postawa rodzicielska oraz styl wychowania może rodzić w dziecku agresję lub wywoływać bezradność, uległość i powierzchowne traktowanie norm i wartości.

W procesie wychowania możemy się często spotkać z bezpośrednią przemocą rodziców względem dzieci. Choć akty przemocy są na ogół powszechnie potępiane, niektóre jej przejawy spotykają się nie tylko z tolerancją, lecz także ze społecznym przyzwoleniem. Rodzice często twierdzą, że sami byli bici i wyrośli na porządnych ludzi, więc i dziecko powinno dostać klapsa. Klaps jest zawsze aktem przemocy silniejszego wobec słabszego. Wymierzając klapsa, rodzic nie uczy dziecka odróżniania dobra od zła. Okazuje tym tylko swoją bezradność i często wyładowuje tylko własną złość i gniew. Jest to jednak niebezpieczny rodzaj wymierzania kary, ponieważ pozostawia ślady nie tylko na ciele dziecka, ale także w psychice. Rodzice niestety często sięgają po ten sposób „wychowawczy", ponieważ zazwyczaj sami zostali tak wychowani. Według nich jest to najłatwiejsza i najbardziej skuteczna metoda, szczególnie jeśli chodzi o małe dziecko. Dziecko, kiedy dostanie klapsa, wystraszy się i rzeczywiście może przestać robić to, o co rodzic miał pretensję, ale jest to sukces krótkotrwały. Dziecko może się przyzwyczaić i dalej robić swoje, a rodzic chcąc osiągnąć zadowalający go efekt, może bić mocniej i częściej. Klapsem jednak nie wzbudzi respektu i szacunku, a jedynie może wywołać strach. Kara fizyczna poniża godność dziecka, ukazuje jego niemoc i bezsilność, upokarza je. Dziecko systematycznie bite nabiera przekonania, że siła fizyczna jest najwyższą wartością. Kształtują się w nim

niepożądane cechy – brutalność czy bezwzględność. Jest to jedna z ważniejszych przyczyn dezorganizacji osobowości, prowadząca do poważnych problemów nieletnich.

Badania przeprowadzone w Polsce pokazują znaczny rozmiar agresji psychicznej rodziców przejawianej w stosunku do swoich dzieci. Wykazano, iż najczęstszymi formami wyrażania przez rodziców gniewu i złości w stosunku do własnych dzieci są przekleństwa, wrzaski, wyszydzanie, ośmieszanie, grożenie wyrzuceniem z domu lub odesłaniem do poprawczaka. Brak koncentracji rodziców na dziecku oraz jego potrzebach rozwojowych na rzecz wygody i realizacji własnych potrzeb powoduje utratę indywidualności dzieci i ich uprzedmiotowienie. Jest to rodzaj przemocy psychicznej względem dziecka, która jest traktowana jako najdotkliwszy rodzaj doznawanych nadużyć ze strony najbliższych.

Wychowanie dziecka to bardzo trudne zadanie, nie może być jednorazową próbą oddziaływania na dziecko, ale musi stanowić intencjonalne, świadome i uporządkowane działanie rodziców. Odpowiednio stosowane metody wychowawcze stanowią połowę sukcesu. Metodę wychowania można zdefiniować jako systematycznie stosowany sposób postępowania rodzica lub opiekuna, który zmierza do wywołania u dzieci aktywności własnej, prowadzącej do realizacji celu wychowawczego. Wybór ich nie jest łatwy, wszystkie muszą zostać indywidualnie opracowane dla każdego dziecka. Psychologia wychowawcza zwraca uwagę, że proces wychowania ma cechować się przede wszystkim podmiotowym traktowaniem dziecka i akceptacją jego możliwości oraz ograniczeń. W związku z czym najważniejszym elementem wychowania jest słuchanie i rozmawianie. Rozmawiając z dzieckiem i słuchając go, wyposaża się je w poczucie własnej wartości, co jest bezcenne w radzeniu sobie w dorosłym życiu. Ważną metodą wychowawczą jest także stosowanie systemu pozytywnych i negatywnych wzmocnień, które mają na celu zmobilizowanie dzieci do wypełniania obowiązków i do powstrzymywania ich od zachowań niewłaściwych.

Rodzice poprzez proces wychowania powinni stworzyć dziecku atmosferę odpowiednią do właściwego rozwoju i kształcenia osobowości. Uczenie norm i zasad społecznych ma być punktem wyjścia do samoregulacji i zdolności samowychowania na dalszych etapach rozwoju. Świadome działanie rodziców w efekcie ma za zadanie zmierzać do osiągnięcia względnie trwałych zmian w rozwoju osobowości dziecka i to zarówno w sferze intelektualnej, emocjonalnej, społecznej, co i kulturalnej, fizycznej, moralnej oraz duchowej.

II. CELE PROGRAMU

Program ma na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci i młodzieży w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie. Ponadto ma on pełnić funkcję profilaktyczną i edukacyjną w stosunku do rodzin zagrożonych zjawiskiem przemocy, m.in. rodzin borykających się z problemem alkoholowym, ubóstwa, niepełnosprawności, bezrobocia, wykluczenia społecznego, samotnych rodziców, przedwczesnym rodzicielstwem. Działania podejmowane przez realizatorów programu mają na celu: udzielenie wsparcia rodzicom, małżonkom oraz wszystkim mającym wpływ na rozwój młodego pokolenia, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych. Program zwraca również uwagę na techniki efektywnej komunikacji w rodzinach, która jest podwaliną zdrowych relacji w społeczeństwie oraz pomoc w zdobyciu umiejętności radzenia sobie w trudnych sytuacjach, a także konstruktywnego wyrażania emocji. Zakładane działania mają również na celu naukę umiejętności radzenia sobie z agresją i złością w szczególności wobec osób z rodzin zagrożonych przemocą.

Program działań profilaktyczno-edukacyjnych w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w środowiskach zagrożonych przemocą w rodzinie ma za zadanie realizację celów nadrzędnych oraz szczegółowych, które poniżej przedstawiamy.

<u>Cele główne:</u>

1. Zmniejszenie skali zjawiska przemocy w rodzinie w powiecie buskim poprzez wspieranie i podejmowanie działań profilaktycznych wobec rodzin zagrożonych zjawiskiem przemocy.
2. Udzielanie wsparcia i pomocy rodzinom, szczególnie doświadczającym przemocy w rodzinie lub zagrożonym występowaniem przemocy.
3. Zwiększenie efektywności podejmowanych działań wobec osób doznających i zagrożonych zjawiskiem przemocy w rodzinie.

4. Wdrażanie prawidłowych metod wychowawczych wśród rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie.
5. Kształtowanie umiejętności odpowiedzialnego wchodzenia w życie dorosłe i rodzinne, świadomego rodzicielstwa i postaw moralnych wśród młodych ludzi.
6. Promowanie zachowań nieagresywnych i społecznie pożądanych wśród osób dorosłych.
7. Podniesienie kompetencji i profesjonalizmu osób zajmujących się problemem przemocy w rodzinie w powiecie.

Cele szczegółowe:

1. Zwiększenie świadomości społecznej dotyczącej zagrożeń płynących ze zjawiska występowania przemocy w rodzinie (spotkania informacyjne z rodzicami podczas wywiadówek, spotkania z uczniami szkół podstawowych, średnich oraz zawodowych, zapewnienie stałej dostępności do materiałów informacyjnych, takich jak strony internetowe, broszury informacyjne, odnośnie zjawiska przemocy w rodzinie, zawierające dane teleadresowe miejsc, gdzie można szukać pomocy).
2. Edukacja rodziców/opiekunów w zakresie właściwych postaw rodzicielskich, metod i form wsparcia, radzenia sobie w sytuacjach trudnych oraz konsekwencji stosowania przemocy wobec dzieci. Promowanie pozytywnych postaw rodzicielskich i metod wychowawczych.
3. Udzielenie wsparcia oraz zapewnienie ochrony osobom doznającym przemocy w rodzinie (zapewnienie bezpieczeństwa ofiarom przemocy poprzez edukacje osób doznających przemocy, zawiadamianie policji lub prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, udzielanie wsparcia psychologicznego, prawnego, rzeczowego, materialnego).
4. Udzielanie interdyscyplinarnej, wszechstronnej specjalistycznej pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie (indywidualna diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie, budowanie planu bezpieczeństwa, planu pomocy; uzgadnianie zasad współpracy, funkcjonowanie grupy wsparcia dla osób doznających przemocy

w rodzinie, pomoc specjalistyczna, poradnictwo, w tym – prawne; wsparcie psychologiczne; pomoc indywidualna i grupowa).

8. Zwiększenie dostępności do poradnictwa specjalistycznego (poradnictwo prawne, psychologiczne).

9. Poszerzenie współpracy z przedstawicielami jednostek pomocy społecznej, placówek oświatowych, Kościołem, policją, prokuraturą, sądem oraz innymi organami publicznymi przy realizacji działań mających na celu przeciwdziałanie przemocy rodzinie.

ADRESACI PROGRAMU

Program działań profilaktyczno-edukacyjny w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie w powiecie buskim na lata 2021- 2025 skierowany jest do mieszkańców powiatu buskiego adresatów programu, w szczególności do:

- rodzin i dzieci zagrożonych zjawiskiem przemocy w rodzinie,
- rodzin doświadczających przemocy w rodzinie, w tym ofiar przemocy domowej, a zwłaszcza dzieci,
- sprawców przemocy domowej oraz świadków przemocy w rodzinie,
- rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej,
- rodzin niewydolnych wychowawczo, niezaradnych życiowo,
- dzieci i młodzieży zagrożonej niedostosowaniem społecznym,
- przedstawicieli władz lokalnych, instytucji i służb wspierających dziecko i rodzinę oraz działających na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.

PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU:

- poprawa wydolności wychowawczej rodzin dotkniętych oraz zagrożonych przemocą,
- wzmocnienie rodziny w wypełnianiu swoich zadań,
- poprawa warunków rozwoju dzieci i młodzieży w rodzinach dotkniętych oraz zagrożonych przemocą,
- zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie,

- wzrost dostępności specjalistycznej pomocy w zakresie rozwiązywania problemów wynikających z sytuacji kryzysowej oraz rozwijania i pogłębiania kompetencji opiekuńczo-wychowawczych,
- wzrost świadomości społecznej w zakresie możliwości uzyskania wsparcia i pomocy ze strony instytucji na terenie powiatu,
- wzrost wiedzy i kompetencji osób zaangażowanych w pracę z rodziną z zakresu zjawiska przemocy oraz prawidłowego wypełniania ról rodzicielskich.

III. PODEJMOWANE DZIAŁANIA

Działania planowane w ramach Projektu podejmowane będą przez psychologów i pracownika socjalnego Ośrodka Interwencji Kryzysowej Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Busku-Zdroju we współpracy z innymi instytucjami. W realizację włączą się pracownicy: ośrodków pomocy społecznej, gminnych zespołów interdyscyplinarnych ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, sądu, prokuratury, oświaty i ochrony zdrowia.

Planowane działania Programu zostaną zrealizowane do końca 2025 roku na terenie powiatu buskiego.

W ramach Programu zostaną podjęte następujące działania:

1. **Grupy wsparcia dla młodzieży**
    a. Grupy wiekowe będą obejmowały dzieci w wieku 7-14 lat.
    b. Warsztaty będą obejmowały tematykę problemów typowych dla wieku dojrzewania np. poczucia braku zrozumienia, odrzucenia, beznadziei, wybuchów smutku lub złości, apatii, frustracji, zmienności nastrojów, problemów w relacjach z innymi, buntu lub braku motywacji.
    c. Dzięki pracy w grupie zwiększy się samoświadomość u młodzieży, udział w warsztatach pozwali na bezpieczne wyrażenie emocji, da możliwość lepszego poznania własnych reakcji i uczuć oraz nauczy interakcji społecznych.
2. **Grupa wsparcia dla osób doznających przemocy w rodzinie**
    a. Zajęcia będą obejmowały tematykę: edukacji na temat zjawiska przemocy, skutecznych sposobów przeciwdziałania przemocy, pracy nad zwiększeniem poczucia własnej wartości i poczucia sprawstwa, pomocy w powrocie do równowagi psychicznej, nauki obrony własnych praw i godności.

3. **Warsztaty psychoedukacyjne dla matek**

   a. Warsztaty z psychologiem, mające za zdanie wesprzeć rodzica w jego trudnej roli, pomóc odszukać „punkty zapalne", które doprowadzają do konfliktów i zainspirować do nowych rozwiązań.

   b. Dzięki spotkaniom matki będą mogły zyskać większą świadomość siebie i lepiej poznać potrzeby swoich dzieci, aby bycie rodzicem mogło być także źródłem przyjemności.

4. **Warsztaty psychologiczne dla uczniów w szkołach**

   a. Celem spotkań będzie wzmacnianie poczucia własnej wartości, udział w treningach asertywnej komunikacji, poznawanie sposobów radzenia sobie ze stresem, napięciem, niepokojem i innymi negatywnymi emocjami, budowanie relacji w grupie oraz integracja z uczestnikami**.** Spotkania będą także obejmować tematykę odpowiedzialności życia w rodzinie i wchodzenia w dorosłość.

   b. Spotkania odbywać się będą w ramach godzin wychowawczych dla szkół podstawowych i ponadgimnazjalnych w powiecie buskim.

5. **Warsztaty z pedagogiem dla dzieci w „Centrum dla Rodzin" działającym przy Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie**

   a. Grupy wiekowe będą obejmować dzieci w wieku 3 lat-19 lat.

   b. Warsztaty przeznaczone dla dzieci doznających przemocy, będących świadkami przemocy, sprawiających trudności wychowawcze, dzieci wychowujących się w rodzinach zastępczych.

   c. Tematyka warsztatów będzie obejmować bajkoterapię, arteterpię, muzykoterpię, integrację oraz pracę warsztatową.

6. **Wywiadówki dla rodziców w szkołach**

   a. Spotkania informacyjne dla rodziców w ramach organizowanych wywiadówek w szkołach z terenu powiatu buskiego.

b. Podczas spotkań rodzice zostaną poinformowani o indywidualnych konsultacjach z psychologiem. Zostanie także przedstawiona tematyka komunikacji w rodzinie oraz będzie czas na pytania indywidualne rodziców.

IV. SPOSÓB REALIZACJI

Sposób realizacji zaplanowanych działań został zawarty w poniższej tabeli wraz ze wskazanym podmiotem odpowiedzialnym za wykonanie zadania.

Planowane działania	Realizacja	Podmiot odpowiedzialny
Grupy wsparcia dla młodzieży	W latach 2021-2025	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Ośrodek Interwencji Kryzysowej
Grupa wsparcia dla osób doznających przemocy w rodzinie	W latach 2021-2025	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Ośrodek Interwencji Kryzysowej
Warsztaty psychoedukacyjne dla matek	W latach 2021-2025	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Ośrodek Interwencji Kryzysowej
Warsztaty psychologiczne z uczniami w szkołach z terenu powiatu buskiego	W latach 2021-2025 w okresie roku szkolnego	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Ośrodek Interwencji Kryzysowej, szkoły z terenu powiatu buskiego
Warsztaty pedagogiczne dla dzieci	W latach 2021-2025	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Centrum dla Rodzin
Wywiadówki dla rodziców w szkołach z terenu powiatu buskiego	W latach 2021-2025 w okresie roku szkolnego podczas organizowanych wywiadówek szkolnych	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Ośrodek Interwencji Kryzysowej, szkoły z terenu powiatu buskiego

V. UZASADNIENIE POTRZEBY REALIZACJI PROGRAMU

Program działań profilaktyczno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie na lata 2021-2025 realizowany przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Busku ma na celu wprowadzenie określonych zadań, które będą umożliwiały efektywniejsze zapobieganie przemocy domowej i minimalizowanie jej skutków oraz pozwoli na objęcie niezbędną pomocą i wsparciem osób wchodzących w dorosłe życie, a także rodzin zmagającymi się z problemami wychowawczymi.

Podejmowane przez PCPR działania pozwolą lepiej zrozumieć problem przemocy w rodzinie oraz na podjęcie efektywniejszych działań w kierunku zminimalizowania przemocy w rodzinie. Osoby doznające takiej przemocy, zostaną objęte programem w którym, zdobędą wiedzę na temat możliwości podejmowania działań, zmierzających do zatrzymania tej przemocy.

Poprzez kampanię społeczną oraz rozpowszechnienie informatorów na temat przemocy w rodzinie zwiększy się świadomość społeczna wśród mieszkańców powiatu buskiego. Mieszkańcy będą mieli świadomość tego co zrobić w sytuacji, gdy w swoim otoczeniu zetkną się z problemem przemocy wśród swoich najbliższych, sąsiadów czy znajomych. Również poprzez kontakt z innymi instytucjami pomocy społecznej zmniejszy się niechęć oraz lęk do zgłaszania przemocy domowej. Społeczeństwo będzie wiedzieć, skąd czerpać pomoc oraz będą się dzielić uzyskanymi informacjami wśród swoich bliskich i nie tylko.

Realizacja warsztatów wychowawczych będzie skutkowała nabyciem większej wiedzy wśród mieszkańców powiatu buskiego, szczególnie osób z grup ryzyka. Nauka odpowiednich metod wychowawczych pozwoli na zapobieganie demoralizacji dzieci i młodzieży, nauczy ich w jaki sposób radzić sobie z agresją, pozwoli na otoczenie ich należytą opieką, aby nie powielali negatywnych schematów swoich kolegów. Rodzice będą mogli zmienić swoje podejście do dzieci i zniwelować negatywne komunikaty rodzinne. Ci, którzy w swoich domach doświadczali kiedyś przemocy lub byli jej świadkami, będą mogli popatrzeć na swoje negatywne doświadczenia życiowe tak, aby ich nie powielać na swoich dzieciach. Zapobieganie występowaniu oraz ograniczenie skali i skutków zjawiska przemocy wymaga systemowych i planowanych działań, a także współpracy wielu podmiotów zaangażowanych w pomoc rodzinie.